

Το Αιώνιο Ευαγγέλιο

ΜΕΛΑΝΩΝ ΧΩΡΙΣ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ

Ο κόσμος έγινε τα περασμένα χρόνια μάρτυρας αιχανόμενων καταστροφών. Ξηρασίες, πλημμύρες, καταστρεπτικοί κυκλώνες και σεισμοί ακολούθουν αδιάκοπα ο ένας τον άλλο. Χιλιάδες έχασαν την ζωή τους σε τρομακτικά αυτζήματα στην ξηρά, στη θάλασσα και στον αέρα. Εκατομμύρια πεθαίνουν από την πείνα, πολλά κράτη είναι χρεοκοπιμένα και ανίκανα να ξεπληρώσουν τη χρέη τους. Πόλεμοι, λαϊκές εξεγέρσεις, πληθυσμιακή έκρηξη και η ακατάπαυστη υποβάθμιση της φύσης τρομάζουν τους ανθρώπους όταν στρέφουν το βλέμμα τους προς το μέλλον.

Πολλά από αυτά τα συμβάντα προβλέπονται σαφώς στη Βίβλο (Ματθ.24:4-31, Λουκ.21:25-28, Αποκ.6:12-17, κεφ.16, 17, 18). Ο Θεός προειδόποιούς πάντα τους ανθρώπους πριν από επερχόμενες κρίσεις, οι οποίες τους πλήττουν ως συνέπεια της αθείας τους (Ησαΐας 24:5-20, 46:9.10, Αμ.3:7, Αποκ.1:1).

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Ο Θεός ανάγγειλε, π.χ. στον Νώε για τον ερχομό του μεγάλου κατακλυσμού, στον Αμβραύμ και στον Λώτ για την καταστροφή των Σοδόμων και Γομόρων και στον Μωυσή για τις πληγές που θα έπληξαν την Αίγυπτο. Αυτά τα περιστατικά είναι γραμμένα ως διδακτικό παράδειγμα για μας στη σημερινή εποχή και θέλουν να μας καταστήσουν σαφές, ότι όλες οι προφητικές προειδοποήσεις της Αγίας Γραφής έχουν εκπληρωθεί με εκπληκτικό τρόπο και θα εκπληρώνονται επίσης και στο μέλλον (Α Κορ.10:6-12, Β Πέτρ.2:5-9, Εβρ.4:11).

Οπως ακριβώς και η προειδοποίηση του Κυρίου σ' εμάς, -την τελευταία γενιά της ανθρωπότητας-, μέσα από το οποίο βρίσκουμε στο κεφάλαιο 14 της Αποκάλυψης του Ιωάννη. Αυτή είναι η τελευταία πρόσκληση που δίνει ο Θεός σε όλους τους ανθρώπους, πριν την Δευτέρα Έλευση του Ιησού Χριστού ως βασιλιάς και δικαστής. Η πρόσκληση αυτή περιέχει τη σοβαρότερη προειδοποίηση που μπορεί να βρει κανείς στη Βίβλο για την ερχόμενη κρίση:

DIE BOTSCHEIT DER DREI ENGEL

1. „Φοβηθείτε τον Θεό, και δώστε δόξα σ' αυτόν, επειδή ήρθε η ώρα της κρίσης του! Και προσκυνήστε αυτόν ο οποίος δημιούργησε τον ουρανό και τη γη και τη θάλασσα και τις πηγές των νερών!“

2. „Επεσε, έπεσε η Βαβυλώνα, η μεγάλη πόλη, επειδή από το κρασί του θυμού της πορνείας της πότισε όλα τα έθνη.“

3. „Οποιος προσκυνάει το θηρίο και την εικόνα του, και παίρνει το χάραγμα επάνω στο μέτωπό του ή επάνω στο χέρι του, θα πει κι από το κρασί τού θυμού τού Θεού, που είναι κερασμένο ανόθετο μέσα στο ποτήρι της οργής του και θα βασανίστει με φωτιά και θειάρι μπροστά στους άγιους αγγέλους και μπροστά στο Αρνίο. Και ο καντός του βασανισμού τους ανεβαίνει σε αιώνες αιώνων· και δεν έχουν ανάπτωση ήμέρα και νύχτα όσοι προσκυνούν το θηρίο και την εικόνα του, και όποιος παίρνει το χάραγμα του ονόματός του“ Αποκ.14:6-11 Αυτή η προειδοποίηση είναι για τον καθένα ζωτικής σημασίας! Αλλά πώς μπορούμε να αποφύγουμε να προσκυνούμε το αναφερόμενο θηρίο και την εικόνα του ή να πάρουμε το χάραγμά του, αν δεν έχουμε τη σημασία του; Ελλειψη γνώστης έχει εδώ θανατηφόρες συνέπειες. „Ο λαός μου αφανίστηκε για έλλειψη γνώστης“ Οστέη 4:6, συγκ. Ησαΐα 29:13-14.

Όμως ο Θεός υποσχέθηκε, ότι θέλει να χαρίσει σοφία στους ειλικρινείς ανθρώπους (Παρ.2:1-7, Δαν.12:4.10, Ματθ.7:7-8). „Ορκίζουμε στην ύπαρξή μου, λέει ο Θεός ο Κύριος! δεν βρίσκω ευχαρίστηση στο θάνατο των αμαρτωλών, αλλά πολύ περισσότερο στο να επιστρέψει ο αμαρτωλός από το δρόμο του και να ζήσει! Γυρίστε

πίσω, γυρίστε πίσω από τους κακούς σας δρόμους! Ναι, γιατί θέλετε να πεθάνετε, οίκε Ισραήλ; „Ησαΐα 33:11, (συγκ. Β Πέτρ.3:10-11, Μαλ.3:18-20).

Ποιο είναι το θηρίο και το χάραγμα του; Πριν να ασχοληθούμε με το θηρίο, πρέπει να καταλάβουμε το παρασκήνιο και την εξέλιξη της ιστορίας μέχρι την εμφάνιση του θηρίου. Καλύτερα αρχίζει κανείς από το βιβλίο του Δανιήλ, το οποίο προβλέπει με καταπληκτικό τρόπο την ιστορία από την 6η εκατονταετία π. Χ. μέχρι σήμερα.

Την ερμηνεία των εκεί χρησιμοποιούμενων συμβόλων δεν έχει αφεθεί να τη βρούν οι άνθρωποι. Βίβλική προφητεία είναι η εκ των προτέρων γραμμένη ιστορία.

Επίσης, η ίδια η Βίβλος μας προωθείνεται κλειδί της κατανόησης (Β Πέτρ.1:20). Το θηρίο στην προφητική γλώσσα συμβολίζει κάποιον βασιλιά ή μια βασιλεία.

Αυτό διδάσκεται ζεκάθαρα στο Δανιήλ 7:17,23. „Αυτά τα τέσσερα μεγάλα θηρία, είναι τέσσερις βασιλιάδες... Το τέταρτο θηρίο σημαίνει: μια τέταρτη βασιλεία επάνω στη γη...“ Στο Δαν. 7:3 είναι γραμμένο: „Και από τη Θάλασσα ανέβηκαν τέσσερα μεγάλα θηρία...“ - „Θάλασσα“ ή „Νερό“ συμβολίζει στη προφητεία με „λαός και πλήθη, και έθνη και γλώσσες“ (Απ.17:15, συγκ. Ησαΐα 8:7)

Στο κεφάλαιο 7 του Δανιήλ, ο προφήτης βλέπει τον ερχομό των αυτοκρατοριών ως «θηρία». Μια παράλληλη περιγραφή την βρίσκουμε στον Δανιήλ 2:27-45, όπου τα διάφορα μέρη του σώματος ενός αγάλματος συμβολίζουν την ακριβή διαδοχή των βασιλειών, από τη Βαβυλώνα μέχρι τη σημερινή Ήνδρωπή.

Ο ΛΕΩΝ „Το πρώτο ήταν σαν λιοντάρι...“ Δαν.7:4 (συγκ. Δαν.2:37-38). Αυτό συμβολίζει το Βασίλειο της Βαβυλώνας (608-538 π.Χ.) που εξουσιάζει τον κόσμο την εποχή του Δανιήλ.

Ως ιστορικό μάρτυρα από την εποχή εκείνη μπορείτε ακόμη και σήμερα να θαυμάσετε τον φερωτό λέοντα στο μουσείο της Περγάμου στο Βερολίνο.

Η ΑΡΚΟΥΔΑ

„Και ξάφνου, έπειτα ένα δεύτερο θηρίο, όμοιο με αρκούδα. Και σηκώθηκε κατά το ένα πλαίνο, και στο στόμα του είχε τρία πλευρά ανάμεσα στα δόντια του. Και του έλεγον ως εξής: Σήκω, κατάπαγε πολλές σάρκες“ Δαν.7,5. Αυτό το θηρίο παίρνει τον ίδιο ρόλο, όπως το ασημένιο στήθος με το δύο χέρια στο Δαν.2,32.39.

Συμβολίζει την εξουσία που αντικατάστησε το βασιλείο της Βαβυλώνας - το διτάλο βασιλείου των Μήδων και Περσών (538-331 π.Χ.). Ήταν ένα βασιλείο χωρισμένο στα δύο, στο οποίο κυβέρνησαν πρότοι οι Μήδοι και αργότερα οι Πέρσες. Τα δύο χέρια του αγάλματος και η μονότελη στοκωμένη αρκούδα κάνουν σαφή αντην την ιδιορρυθμία. Η μια πλευρά λοιπόν θα γίνει ισχυρότερη απ' ότι η άλλη. Τα τρία πλευρά συμβολίζουν τα έθνη, τα οποία νικήθηκαν από τη Μήδο-Περσία, δηλαδή τη Βαβυλώνα, τη Λυδία και την Αίγυπτο.

Η ΛΕΟΠΑΡΔΑΛΗ

„Μετά απ' αυτό, θωρούσα, και ξάφνου, ένα άλλο, σαν λεοπάρδαλη: αυτό είχε επάνω στην πλάτη του τέσσερις φτερούγες πουλιών. Και το θηρίο είχε ακόμα τέσσερα κεφάλαια και το δόθηκε εξουσία“ Δαν.7:6.

Ακόμη και από το θηρίο βρίσκεται το αντίστοιχο στο Δαν.2:32,39. Ήταν το Ελληνική Αυτοκρατορία του Μεγάλου Αλεξάνδρου (331-168 π.Χ.), που υπέταξε τους Πέρσες και μετά το θάνατό του διασπάστηκε σε τέσσερα μέρη (διαδοχικά βασιλεία) - ερμηνευόμενο από τα τέσσερα κεφάλαια (Μακεδονία, Θράκη, Συρία και Αίγυπτος).

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ΘΗΡΙΟ

„Μετά απ' αυτό, είδα στα οράματα της νύχτας: Και ξάφνου, ένα τέταρτο θηρίο, τρομερό και καταπληκτικό, και υπερβολικά ισχυρό και είχε μεγάλα σιδερένια δόντια· κατέτρωγε και κατασύντριβε, και καταπατούσε το υπόλοιπο με τα πόδια του. Κι αυτό, ήταν

διαφορετικό από όλα τα θηρία, που ήσαν πριν απ' αυτό και είχε δέκα κέρατα“ Δαν.7,7. Επίσης κι αυτό το θηρίο το βρίσκουμε στον Δαν.2:33,40-41. Η τέταρτη μεγάλη δύναμη που διαδέχθηκε την Ελληνική αυτοκρατορία, ήταν η αυτοκρατορία της Ρώμης (168 π.Χ.-476 μ.Χ.). Αυτό ήταν τόσο διαφορετικό από τα άλλα θηρία που είδε στο άραμα ο Δανιήλ, ώστε δε μπορούσε να το περιγράψει καλύτερα. Τα „δέκα κέρατα“ συμβολίζουν, „δέκα βασιλιάδες, που θα σηκωθούν απ' αυτή τη βασιλεία“ (Δαν.7:24). Μια ιστορική πραγματικότητα είναι, ότι το Ρωμαϊκό βασίλειο κατέρρευσε το 476 μ.Χ. και στη θέση του ανέβηκαν δέκα βασιλεία, δηλαδή οι δέκα γερμανικές φυλές, οι οποίες αποτελούν σήμερα τα ευρωπαϊκά κράτη.

Παράλληλα με το Δαν.7:7 βρίσκουμε στο Δαν.2:42-44 αυτούς συμβολίζονται με δέκα δάκτυλα του ποδιού ενός αγάλματος. Αυτές ήταν οι εξής φυλές: 1. Οι Αλαμανοί (Γερμανία), 2. Οι Φράγκοι (Γαλλία), 3. Οι Αγγλοσάξονες (Μεγάλη Βρετανία), 4. Οι Βουργουνδοί (Ελβετία), 5. Οι Βηγηνόθοι (Ιστανία), 6. Οι Σουηδοί (Πορτογαλία), 7. Οι Λομβαρδοί (Ιταλία); 8. Οι Ερούλοι, 9. Οι Βάνδαλοι, 10. Οι Οστρογότθοι.

ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΚΕΡΑΤΟ

„Παρατηρούσα στα κέρατα, και ξάφνου, ένα άλλο μικρό κέρας ανέβηκε ανάμεσά τους, μπροστά στο οποίο τρία από τα πρώτα κέρατα ξεριζώθηκαν· και διάστις, σ' αυτό το κέρας υπήρχαν μάτια ανθρώπου, και στόμα, που μιλούσε μεγάλα πρόγματα“ Δαν.7,8.

Τα διάφορα χαρακτηριστικά γνωρίσματα του Μικρού Κέρατος.

1. Ανέβηκε ανάμεσα στα δέκα κέρατα (βασιλεία), και τρία από τα δέκα κέρατα ξεριζώθηκαν κατά τη δημιουργία της δύναμής του.

2. Στο Δαν.7,24 αναφέρεται: Το μικρό κέρας ανεβαίνει μετά τον ερχομό των δέκα κεράτων. Μόνο μία δύναμη στην ιστορία ταιριάζει σ' αυτήν την περιγραφή. Στην ίδια την Ρώμη, στο κέντρο του διαλύμαντον Διοτίκου Βασιλείου, γεννήθηκε, μετά το 476 μ.Χ. ο πατισμός, η ενός ανάτρια κυβέρνηση της Καθολικής Εκκλησίας. Κατά την ανάπτυξη της δύναμής του, τρεις των γερμανικών φυλών, οι Ερούλοι, και οι Βάνδαλοι και οι Οστρογότθοι, μετά τον πατισμό, ή μπροστά απ' αυτόν περιγράφονται*. Μέσω του διατάξιματος του ανατολικούρωματικού αυτοκράτορα Ιουστινιανού το 533 μ.Χ. (Codex Justinianus), τέθηκε ο ρομαϊκός Επίσκοπος ως επικεφαλής δύο επικεφαλής δύο πλευρών των τριών ιχιστιανικών εκκλησιών. Καθώς η τελευταία των τριών ιχιστών (οι Οστρογότθοι, οι οποίοι αντιτάχθηκαν σ' αυτό το διάταγμα, το έτος 538 μ.Χ. νικήθηκαν από τον πρατηγό Βελισάριο και διώχθηκαν από την Ρώμη, επιστραγίστηκε και η πολιτική κυριαρχία της παπικής Ρώμης για μια προφητική προβλεπόμενη χρονική περίοδο (βλέπε αργότερα).

3. Στο Δαν.7:25 διαβάζουμε, ότι αυτός θα „κατατρέχει τους αγίους του Υψίστου“ – που αναφέρεται στους μεγάλους διωγμούς των Χριστιανών. Κανένας γνώστης της ιστορίας δεν μπορεί να αμφισβητήσει, ότι και αυτή η προφητεία βρήκε την εκπληρωσή της στο παπισμό. Οι τρομακτικοί διωγμοί του Μεσαίωνα (η πυρά, η ειρά εξέταση, οι σταυροφορίες) είναιένα γνωστό και σκοτεινό κεφάλαιο της ιστορίας.

4. Και στη συνέχεια: „...και θα διανοθεί να μεταβάλλει καιρούς και νόμους...“ Και πράγματι, το παπικό σύντημα άλλαξε τους θεϊκούς νόμους, τις Δέκα Εντολές, με το να απομάκρυνε τη δεύτερη Εντολή, που απογοεύει την προσκόντηση των ειδώλων. Επίσης άλλαξε την τέταρτη Εντολή, να αγιάζεις την ημέρα του Σαββάτου (η μόνη Εντολή που έχει να κάνει με τον „χρόνο“) μετακινώντας την ημέρα ανάπτυσης του Θεού, από την έβδομη στην πρώτη ημέρα της εβδομάδας (συγκ. Β Θεσ.2:3-4, Ψλ.94:20).

Αλλαξε τον „χρόνο“ ανάπτυσης προς το Θεό. Ορθωσε μια λάθος ημέρα αναπτύσσεως. Στη θέση του αρχικού

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ΘΗΡΙΟ

„Μετά απ' αυτό, είδα στα οράματα της νύχτας: Και ξάφνου, ένα τέταρτο θηρίο, τρομερό και καταπληκτικό, και υπερβολικά ισχυρό και είχε μεγάλα σιδερένια δόντια· κατέτρωγε και κατασύντριβε, και καταπατούσε το υπόλοιπο με τα πόδια του. Κι αυτό, ήταν

αμετάβλητου Σαββάτου (συγκ. Εξ.20:8-11, 31:13,16,17, Ιεζ.20:12, Ησαΐα 56:2-3,6,7, Ψαλμ.89:35. Εβρ.4:1-11, Ιακ.2:10), τις 7ης ημέρας, η οποία τηρήθηκε από τον Χριστό και τους Απόστολους (Αποκ.4:16, Ματθ.24:20, Πραξ.13:42, Εβρ.4:10-11), εισέρχεται η πρώτη ημέρα της εβδομάδας (η ειδωλολατρική „ημέρα του ηλιού“), την οποία ο Θεός ποτέ δεν την είχε διατάξει σαν ημέρα αναπάνεως, και για την απόδοσή της μάλιστα προειδοποίησε το λαό του (Αποκ.14:9-11, 16:2, 19:20, συγκ. Ιεζ.8:16-18).

5. „Και τον δόθηκε στόμα που μιλούσε μεγάλα, και ἐλέγει λόγια βλασφημίας...και ἀνοίξει το στόμα του σε βλασφημία ενάντια στον Θεό, να βλασφημήσει το ὄνομά του, και τη σκηνή του, κι αυτούς που κατοικούν μέσα στον ουρανό.“ Αποκ.13:5.6 (συγκ.Δαν.7:8,25, 11:36, Β Θεο.2:3-4).

Πώς ορίζει η Βίβλος τη βλασφημία του Θεού; Σε μία απόπειρα κατά του Ιησού τον κατηγόρησαν ότι βλασφήμησε τον Θεό:

„...επειδή εσύ, που είσαι ένας άνθρωπος, κάνεις τον εαυτό σου Θεό!“ Ιωάν.10:33. Ένας άλλος τύπος της βλασφομίας βρίσκεται στο Δομ.5:21: „Ποιός είναι

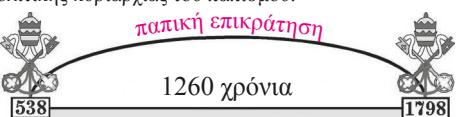
μαθαφίσματα γράψειν στο Αρχείο της Εκκλησίας της Κύπρου. Οι πατέρες από την περιόδο αυτής, που μιλά τέτοιες βλασφημίες; Ποιος μπορεί, εκτός μόνο του Κυρίου, να κάνει άφεση αμαρτιών; “Και οι δύο πειριώδεις της ανανεφόρμενης βλασφημίας του Θεού ανταποκρίνονται στον πατισμό („πάνω σ’ αυτήν τη γη μίαστε στη θέση του παντοδύναμου Θεού“ Εγκ. Πάπας Λέω XIII, 20.06.1894). Τον Πάπα τον φωνάζουν επίτις συχνά και „Άγιο Πατέρα“, παρ’ όλο που ο Ιησούς απαγόρευσε αυτήν την προσφώνηση για ανθρώπους (Μαθ. 23:9), επειδή αυτή η προσφώνηση επιφύλασσεται αποκλειστικά μόνο για τον Πατέρα Θεό (Ιωάν. 17:11).

6. Στο Δαν.7:25, 12:7 και Αποκ.12:14 προφητεύεται, η διάρκεια της παπικής επικράτησης με τρεισήμισι καιρούς, στην Αποκ.11:2 και 13:5 με 42 μήνες και στη Αποκ.11:3 και 12:6 με 1260 ήμέρες.

Το βιβλικό μέτρο σύγκρισης για προφητικά χρονικά δεδομένα, δηλαδή Ιημερά = έτος (βλέπε Ιεζ. 4:6 και Αριθ. 14:34) κάνει σαφές, ότι σ' όλα αυτά τα χρονικά δεδομένα πρόκειται περί της ίδιας χρονικής περιόδου των 1260 πραγματικών ετών. Ένα διάταξμα συμπίνει κατά την τότε κατανόηση της γλώσσας 1 έτος. Μετρούντε κανείς τότε σε σεληνιακά έτη των 360 ημερών ανά έτος.

Ένας σεληνιακός μήνας αποτελείται από 30 ημέρες (συγκ. Γεν.7:11,24, 8:4). Από αυτόν τον συλλογισμό προκύπτει, ότι 3 1/2 καιροί (έτη) πολλαπλασιασμένα επί 12 μήνες κάνει 42 μήνες και από την άλλη πλευρά 42 μήνες πολλαπλασιασμένοι επί 30 ημέρες κάνει 1260 ημέρες που ισοδυναμούν με 1260 προγραμματικά έτη της ιστορίας.

Και πράγματι βρίσκουμε εκπληρωμένο κι αυτό το προβλεπόμενο χρονικό δεδομένο στην ιστορία του πατισμού! Η εκδώξη των Οστρογόθων περί του 538 μ.Χ., ως τελευταίο „κέρας“ αντίθετο στην κυριαρχία του πατισμού, αναγνούεται κοινώς ως η αρχή της πολιτικής κυριαρχίας του πατισμού.

Εάν μετρήσουμε από αυτήν την ημερομηνία και μετά 1260 χρόνια, ερχόμαστε στο έτος 1798 μ.Χ. Ακριβώς σ' εκείνο το έτος συνέλαβε ο Γάλλος στρατηγός Μπερτιέ, κατά την πορεία της Γαλλικής επανάστασής, τον Πάπα Πίον τον VI. Ο Πάπας Πίος ο VI θέφανε στην ουλακή

Έτσι εκπληρώνεται επίσης η πρόγνωση: „Οποιος φέρνει σε αιχμαλωσία, θα πάει σε αιχμαλωσία“ Αποκ.13:10 (Konkordantes (Κονκορντάντες) NT). Ποτέ πια δεν ξαναείχε ο παπιός μας τόσο ζεκάθαρη κυριαρχία και επιροή όπως μέχρι εκεί. Ενα δημοκρατικό σύνταγμα και μειονόθικές και η Ρόμη προηγύματα δημοκρατία

Έτσι διακόπηκε η πολιτική εξουσία του παπισμού. Οπως ακριβώς είχε προβλεφθεί στην προφητεία, μετά από 1260 έτη. Στην Αποκ. 13:1-10 εξιστορείται περιληπτικά η ιστορία της παπικής εξουσίας, πώς πρόερχεται από το Ρωμαϊκό βασίλειο, όπου θα κυρεηγίσει 1260 ολόκληρα χρόνια και στο τέλος θα δεγχεί μία θαυματουρόδα πληγή

7. Στην Αποκ.13:3 στέκει: „Και είδα ἐναπό τα κεφάλια του σαν να ἦταν πληγωμένο θανατηφόρο. Και η θανατηφόρα πληγή του θεραπεύτηκε και θάμασε οδόλκηρη τὴ γῆ, που ἤταν πίσω απὸ τὸ θερίον.“ Αυτό κάνει σωφές, ότι αυτή η εξουσία θα υπάρχει μέχρι την επιτυχία του Χριστού (βλ. Λαζ 7:21-22).

8. Στο διάστημα μεταξύ της θανατηφόρας πληγής του θηρίου και της επανακτησης της εξουσίας του,έρχεται ένα άλλο θηρίο στο προσκύνιο: „Και είδα ένα άλλο θηρίο να ανεβαίνει από τη γη: και ειχε δύο κέρατα, μοιά με κέρατα αροινού, και μιλούσε σαν δόσκοντας. Και

ενεργούσε ολόκληρη την εξουσία του πρώτου θηρίου μπροστά του, και ἐκένει τη γῆ και εκείνους που κατοικούν σ' αυτή να προσκυνήσουν το πρώτο θηρίο, του οποίου η θανατηφόρα πληγή θεραπεύθηκε” Αποκ.13:11-12.

Τα σύμβολα:	Το νόημα:
1. Ανεβαίνει από τη γη (Απ. 13,11).	1. Δημιουργείται από νέα ή ολιγοκατοικημένη χώρα.
2. Ερχεται κατά την εποχή της κατάρρευσης του θηρίου από τη θάλασσα (1798, Απ. 13,1.3.10).	2. Γίνεται ένδος όπαν διακόπτεται η εξουσία του παπισμού (1763-1800).
3. Έχει δύο κέρατα, όμοια με κέρατα αρνιού (Απ.13,11).	3. Δύο χριστιανικές αρχές του διδόνων δύναμη (αιστική και θρησκευτική ελευθερία).
4. Δεν έχει στέμματα πάνω στα κέρατα (Απ.13,11).	4. Καμία μοναρχία αλλά δημοκρατίες.
5. Ασκεί μια εξουσία, όπως το πρώτο θηρίο (Απ.13,12).	5. Γίνεται η ισχυρότερη παγκόσμια δύναμη.

Ποιά εξουσία περιγράφεται εδώ; Μόνο μία δύναμη στην ιστορία εκπλήρωνε αυτά τα πάντε προφήτικά χαρακτηριστικά, δηλαδή ο Ηνιωμένες Πολιτείες της Αμερικής, οι οποίες οργανώθηκαν σ' ένα έθνος τα έπει 1763-1800. Από την Αποκ. 13:11-18 βλέπουμε, ότι αρχίζει αθώα, αλλά θα μεγαλώνει στο τέλος του διαστήματος σε μια προσδιοριστική παγκόσμια δύναμη. Έχει προφητεψει, ότι η Αμερική θα κάνει μία εικόνα του θησίου και θα εξαναγκάσει τους ανθρώπους, να προσκυνήσουν το θησίο με την θανατηφόρα πληρηγή που θεραπεύθηκε. Αυτή η εικόνα παρουσιάζει ένα ακριβές αντίγραφο αυτών που αντιτρόπωνε το παπισμός κατά την διάρκεια της 1260χρονής γημερίας του. Η προσκύνηση της, μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι πρόκειται περί μιας θρησκοπολιτικής εξουσίας.

Στο Δαν. 3:5, 10, 14, 18, 28 γίνεται σαφές, ότι η θρησκευτική λατρεία των ανθρωπινών εικόνων και συμβόλων της εξουσίας ταντίζονται με την ειδωλολατρία και είναι μία παράβαση της 2ης Εντολής του Κυρίου (Εξόδ. 20:4-6). Η Κυριακή ως ημέρα ανάπτυσης ερμηνεύεται σαν ένα σύμβολο της εξουσίας, ένα σύμβολο της παπικής αυθεντίας, δηλαδή το δικαίωμα να θέσει τις δικές της Εντολές (βλέπε υπό τον αυτο-χαρακτηρισμό της Καθολικής Εκκλησίας!).

Η προφητεία μας αποκαλύπτει επομένως, ότι η Αμερική θα εξαναγκάσῃ την αιγιοπόίηση της Κυριακής, („Το χάραγμα του Θηριών“), δια της εγέρσεως μίας «εικόνας». Η εικόνα, δεν είναι τίποτε άλλο παρό από την αποστάτης προτεσταντισμός, μιά οικουμενική ένωση Εκκλησιών, που θα συνδέεται με το κράτος για να εξαναγκάζει την τήρηση θρησκευτικών νόμων. Όλος ο κόσμος θα υπακούει σ' αυτήν την Εντολή της αιγιοπόίησης της Κυριακής (βλέπε στο βιβλίο: „Η ερχόμενη κρίση“). Το καμάρι του παπισμού είναι το ότι μπόρεσε να αλλάξει τις Δέκα Εντολές. Αυτό θα γίνει το πιο αποφασιστικό ερώτημα του μέλλοντος, μία απόφαση περί ζωής και θανάτου (Αποκ. 13: 14,15): Να υπακούμε τις Εντολές του Θεού ή των ανθρώπων (Μαλ.3:18-19, Αποκ.16:2).

Προσέξτε την υπόδειξη, ότι η Αμερική σ' αυτό το διάστημα „έκανε μεγάλα σημεία, ώστε έκανε να κατεβαίνει και φωτιά από τον ουρανό στη γη μπροστά στους ανθρώπους (ας σκεφτούμε στον απομονωμένο βομβαρδισμό της Χιροσίμα του 1945, στην αερομαχία του Ιράκ 1991 ή οικδόμη στην θρησκευτικά λανθασμένη αύξουσα παραφορά της χαρισματικής κίνησης, η οποία είχε την έκβαση της στην Αμερική)· και πλανούσε αυτούς που κατοικούσαν επάνω στη γη, εξαιτίας των σημείων που του δόθηκαν να κάνει μπροστά στο θηρό (συγκ. Μαθ.24.24), λέγοντας προς εκείνους που κατοικούσαν επάνω στη γη να κάνουν μια εικόνα στο θηρό, που έχει την πλήρη της μάχαιρας, και έζησε (τον παπισμό).“ (Αποκ.13:13-14)

Ο παπισμός δηλώνει ότι η αλλαγή του Σαββάτου στην πρώτη ημέρα της εβδομάδος ήταν και είναι το «χάραγμα» της εξουσίας του σε θρησκευτικά ζητήματα (συγκ. Δαν 7:25).

“Η Κυριακή είναι ένα Καθολικό ίδρυμα, και οι απαιτήσεις του προς αγιοσύνη μπορούν να προστατευτούν μόνο από Καθολικής εξουσία... Από την αρχή μέχρι το τέλος της Αγίας Γραφής δεν υπάρχει ούτε ένα εδάφειο, όπου να επιτρέπεται η μεταποίηση της κοινής εβδομαδιαίας λατρείας από την τελενταία στην πρώτη ημέρα της εβδομάδας.” (Catholic Press, Sidneys, 25 Οκτωβρίου 1900)

“Γιορτάζουμε την Κυριακή αντί του Σαββάτου, επειδόμενη η Καθολική Εκκλησία, στη σύνοδο του Λαοδικείας το έτος 364, μετέφερε την αγιότητα του Σαββάτου στην Κυριακή” (. The Convert's Catechism of Catholic

Doctrine“ του P. Geiermann (Γκαϊερμάν), ένα έργο, το οποίον πήρε από τον Πάπα Πίο Χ., στις 25.01.1910, την „αποστολική ευλογία“.)

„Η ἔβδομη ημέρα, το Σάββατο, εορτάζονταν από τον Χριστό, τους Αποστόλους και τους πρότους Χριστιανούς και συνέχισε να αναγνούριζεται ως αγία, εως ότου η Σύνοδος του Λαοδικαίας την κατέργησε. Η Σύνοδος διευθέτησε αρχικά το θέμα που αφορούσε την ημέρα του Κυρίου και απαγόρευσε υπό ένα ανάθεμα την τήρηση της ἔβδομης ημέρας, του Σαββάτου.“ (William Prynne (Γονιλλαμ Πρύν), ἐνας διάσημος ἄγγλος θεολόγος, από το βιβλίο του *Dissertation on Lord's Day*, Σ. 32)

„Το Σάββατο, η πιο γνωστή ημέρα στο νόμο, ἀλλάζει στην Κυριακή. Αυτό και ἀλλα δεν έχουν πάνει να ισχύουν εξ αιτίας της διαδικασίας του Χριστού (διότι αυτός είπε: „δεν θέμα να καταργήσω το νόμο, ἀλλά να εκπληρώσω“, ἀλλά έχουν ἀλλάζει μέσα της αιθεντίας της εκκλησίας.“ (Αρχιεπίσκοπος του Rheggio (Ρέγκιο), Εκκλησιασμός στις 18.01.1562 - Mansi (Μανσί) XXIII, Σ. 526)

„Και ήταν η αγία Καθολική Εκκλησία που μετατόπισε την αργία από το Σάββατο στην Κυριακή, την πρώτη μέρα της εβδομάδας... Σε ποιά εκκλησία αποτίνε όλος ο πολιτισμένος κόσμος ευπειθεία; Οι προτεστάντες... καθοδολογούν ότι έχουν μεγάλο σεβασμό προς την Βίβλο, και όμως με το να αναγνωρίζουν την Κυριακή ως ημέρα ανάπτωσης, αναγνωρίζουν την εξουσία της Καθολικής Εκκλησίας. Η Βίβλος λέει: ‘Να θυμάσαι την μέρα του Σαββάτου και να την αγιάζεις!’, αλλά η Καθολική Εκκλησία λέει: ‘Οχι, κράτα την πρώτη μέρα της εβδομάδας άγια! – και όλος ο κόσμος υπακούει σ’ αυτήν!“ (Πάτερ Enright (Ενριτ) στις 15.12.1889)

9. Στην Αοκ.13:18 βρίσκουμε ένα ακόμη γνώρισμα, τον αριθμό των θηρίων: „Εδώ είναι η σοφία δυοτος ἔχει τον νοῦ, αλλα λογαρίσαιε τον αριθμό του θηρίου επειδή, είναι αριθμός ανθρώπου, και ο αριθμός του είναι 666.“ Ενας από τους επίσημους τίτλους του Πάπα είναι „Vicarius filii Dei“, το οποίο σημαίνει, „Αντιτρόποστος τού Υιού τού Θεού“.

Σε ανταπόκριση μίας δημοσκοπικής έρευνας ανταπόκρισης το καθολικό περιοδικό „Our Sunday Visitor“ (Ο Κυριακάτικός μας Επισκέπτης) στις 18.04.1915: „Τα χαραγμένα γράμματα πάνω στην Μίτρα (που σωστά: Τιάρα) του Πάπα είναι „Vicarius Filii Dei““. Αυτός ο χαρακτηρισμός του ονόματος του θηρίου, (από μόνος του είναι βλασφημία, επειδή τοποθετεί το Πάπα πάνω από το Αγιό Πνεύμα, τον αληθινό Αντιπρόσωπο του Χριστού επί της γης), (Ιωάν.16:12-15, 14:26, Ρομ.8:26). Κατά τα δεδομένα από το εδάφος 17 και 18 προκύπτει ο αριθμός του ονόματος του 666

Επειδή στα λατινικά καταλαμβάνουν ορισμένα γράμματα παράλληλα τη θέση αριθμητικών στοιχείων, χρειάζεται κανείς μόνο να τα προσθέσει. Αυτή είναι η προφορεία, που χαρακτηρίζει τον Αντίριστο (συγκ. Β Θεο 3:12-13, Ι Ιωάν 4:3, Β Ιωάν 7, Ρωμ 8:3). Η ελληνική λέξη „Αντίριστος“ αναφέρεται σε κάποιον, „ο οποίος πάιρεν την θέση του Κεχρισμένου του Θεού (από το αυτί, κατά και το χρίω, χρίζω).“ (Konkordantes NT (Κονκορδάντες) Σ. 371)

Με άλλα λόγια ο Αντίχριστος, είναι ο δήθεν Αντιπρόσωπος του Χριστού - ακριβώς αυτό, που διεκδίκει να είναι ο Πάπας! Εάν ο Πάπας έπρεπε να συστηθεί στη γλώσσα της Καινής Διαθήκης, θα έπρεπε να πει: „Εγώ είμαι ο Αντίχριστος!“

Ο Ιησούς Χριστός, μετά την ανάληψή του στον ουρανό, είναι ο μόνος αληθινός αρχερέας του Ουράνειου Αγιαστηρίου, „ως λειτουργός στα ἅγια, και στην αληθινή σκηνή, την οποία ο Κύριος κατασκένεις, και όχι ἀνθρωπος.“ Εβρ.8:1-2 Εδώ ο Ιησούς μέσω της θυσίας του, καθημερινά μας δείγνει το δρόμο στο Θρόνο του ελέους του Ουράνιου Πατέρα (Ιωάν.14:6,13-14, Ρομ.8:34), στον οποίο μπορούμε οποιαδήποτε στιγμή να προσευχθούμε δίχως ανθρώπινη μεσολάβηση, μόνο με πίστη και ευπιστοσύνη στο αίμα συνωμάλωσής του

Η διδασκαλεία μίας επιπρόσθετης μεσολάβησης μέσω ανθρώπου ή „αποθανόντων Αγίον“ για συμφιλίωση με τον Ουρανό, ερμηνεύεται από την Αποκ.13:6, σαν μία „βλαστηριά του θηρίου στον Θεό και τη σκηνή του“, (συγκ. Δαν.8:11-14 και 12:11. Εκεὶ περιγράφεται αυτή η περίττωση με „καταπάτηση του Αγιαστηρίου“ και με „βδέλγυα της εισοδίωσεως“).

ΤΟ ΧΑΡΑΓΜΑ ΤΟΥ ΘΗΡΙΟΥ

Δεν είναι κάποιο εξωτερικό χάραγμα, στο οποίον εξαναγκάζεται κάθε ἄνθρωπος παρά τη θέλησή του. Εάν δεν μπορούσες να αρνηθείς να λάβεις το χάραγμα, θα ήταν χωρίς νόημα η προειδοποίηση του Θεού να μην το αποδέχθουμε. Εκείνοι, που αρνούνται να λάβουν το χάραγμα του θηρίου (σημαδί της εξουσίας ή του ανήκοντος μέλουνς), περιγράφονται ως:

„...εκείνοι που φυλάττουν τις εντολές του Θεού και την πίστη του Ιησού.“ Αποκ.14:12. Είναι εκείνοι, οι οποίοι έχουν λάβει τη σφραγίδα του Θεού (Αποκ.7:3-4, 14:1), είναι νικητές κατά του χαράγματος του θηρίου (Αποκ.15:2, συγκ. Δαν.3). Το χάραγμα του θηρίου λουόπον, περιέχει την παράβαση των Εντολών του Θεού (συγκ. Ιακ.2:10), διότι η σφραγίδα του Θεού, το σημάδι της εξουσίας Του, βρίσκεται στις Δέκα Εντολές (βλέπε, παρακάτω).

Το χάραγμα του θηρίου θα ληφθεί στο μέτωπο ή στο χέρι (Αποκ.13:17, 14:9). Το μέτωπο συμβολίζει την συνειδηση (πίστη, γνώση), το χέρι συμβολίζει τις πράξεις των ανθρώπων (την τήρηση ή την παραμέληση των Εντολών). Αυτό μας το δείχνει επίσης και το Δευτ.11:8,18 (συγκ. Δευτ.13:1-6), όπου αναφέρεται στην τήρηση των Εντολών.

Οποιος κατανοεί τις αξιώσεις της τέταρτης Εντολής, περί της οποίας ο Θεός δηλώνει, ότι είναι το σημάδι της εξουσίας Του, και παρ όλα αυτά την απορρίπτει, και αντί αυτού αστάζει αυτό που έχει διαλέξει η Ρώμη σαν γνώρισμα τής κυριαρχίας της, με αντον τον τρόπο λαμβάνει το σημάδι της συμμαχίας με την Ρώμη, το χάραγμα του θηρίου. Μέσα ενός εθνικού νόμου της Κυριακής, οι ανθρώποι θα έχουν για επιλέξουν μεταξύ των Εντολών του Θεού και εντωλών των ανθρώπων. Αυτοί που θα συνεχίσουν να παραβιάζουν την εντολή του Θεού, θα λάβουν το χάραγμα του θηρίου. Για τους ειλικρινείς πιστούς που φυλάττουν την Κυριακή ισχύει: „Παραβλέποντας, λουόπον, ο Θεός τους καιρούς της άγνοιας, παραγγέλλει τώρα σε όλους τούς ανθρώπους, οπουδήποτε και αν είναι, να μετανοούν.“ (Αποκ.17:30).

Η ΣΦΡΑΓΙΔΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ένα σημάδι ή σφραγίδα που χρησιμοποιείται στην Βίβλο με την ίδια σημασία. (Ρομαϊοί 4:11). Μια επίσημη σφραγίδα πρέπει να έχει τρία γνωρίσματα: 1. Το όνομα του Νομοθέτη - π.χ. Ιωάννης Παπαδιαμάντης 2. Την επίσημη θέση του - π.χ. Πρόεδρος Ένωσης 3. Περιοχή της κυριαρχίας του - π.χ. Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Η σφραγίδα του Θεού, είναι συνδεδεμένη με το Νόμο Του και βρίσκεται στην τέταρτη Εντολή (Εξόδ.20:8-11): „Να θυμάσται την ημέρα του Σαββάτου, για να την αγιάζεις έξι ημέρες να εργάζεσαι, και να κάνεις όλα τα έργα σου η ημέρα, όμως, η έβδομη είναι το Σάββατο του Κυρίου του Θεού σου μην κάνεις σ' αυτή κανένα έργο, ούτε εσύ ούτε ο γιος σου ούτε η υπαγέτερα σου ούτε ο δούλος σου ούτε η δούλη σου ούτε το κτήνος σου ούτε ο ξένος σου, π ου βρίσκεται μέσα στις πύλες σου επειδή, σε έξι ημέρες δημιούργησε ο Κύριος του ουρανού και τη γη, τη θάλασσα, και όλα όσα βρίσκονται σ' αυτά και κατά την έβδομη ημέρα αναπαύθηκε γι' αυτό ο Κύριος ευλόγησε την ημέρα του Σαββάτου, και την άγιασε.“ (συγκ. Εξόδ.31:13,17,18)

Παρ όλο που ενώπιον του Θεού όλες οι Εντολές έχουν την ίδια βαρύτητα (Ιακ.2,10), τα διακριτικά γνωρίσματα της σφραγίδας του Θεού τα βρίσκουμε μόνο στη τέταρτη Εντολή:

1. Το όνομα του Θεού: „Ο Κύριος, ο Θεός σου“
2. Τον τίτλο: „Δημιουργός“
3. Η περιοχή κυριαρχίας: „Ο ουρανός και η γη και η θάλασσα και ότι βρίσκεται μέσα.“

Η Βίβλος αναφέρει το Σάββατο ως το αιώνιο σημάδι του Θεού: „Προσέχετε να τηρείτε τα σάββατα μου επειδή, αντό είναι ένα (αιώνιο) σημάδι ανάμεσα σε μένα και σε σας, στις γενεές σας, για να γνωρίζετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος, που σας αγιάζω.“ Εξόδ.31:13 (συγκ. Εδ.16,17, Ιεζ.20:12,20)

Ο Ιησούς είπε: „Μη νομίσετε ότι ήρθα για να καταργήσω τον νόμο ή τους προφήτες δεν ήρθα να καταργήσω, αλλά να εκπληρώσω. Επειδή, σας διαβαίνω, μέχρις ότου παρέλθει ο ουρανός και η γη, ένα γιώτα η μία κεραία δεν θα παρέλθει από τον νόμο, έως ότου όλα εκπληρωθούν.“ Ματθ.5:17-18.

Και όταν κάποιος ήρθε προς τον Ιησού και τον ρώτησε: „Δάσκαλε αγαθέ, τι καλό να πράξω για να έχω αιώνια

ζωή;“ Ο Ιησούς απάντησε:

„Αλλά, αν θέλεις να μπεις μέσα στη ζωή, φύλαξε τις εντολές. Μη φονεύσεις, Μη μοιχεύσεις, Μη κλέψεις, Μη ψευδομαρτυρήσεις...“ Ματθ.19:16-19.

Η έδρωση μηράρε, το Σάββατο, είναι ένα σημαντικό τμήμα των νόμων του Θεού, μία εβδομαδιαία ανάμινηση στον Χριστό ως Δημιουργό και Σωτήρα μας. „Στην αρχή ήταν ο Λόγος, και ο Λόγος ήταν προς τον Θεό, και Θεός ήταν ο Λόγος... Όλη ένιαν διάμεσον αυτού... Και ο Λόγος έγινε σάρκα, και κατοικήσης ανάμεσά μας, γεμάτος χάρη και αλήθεια.“ Ιοάν.1:1-3,14.

Οπως η υποσχόμενη ανάπταση του λαού Ισραήλ κατά την είσοδο του στη γη Χαναάν, έτσι και το Σάββατο είναι μια ανάμινηση στην υποσχόμενη „κατάπταση“ των σεσοσμένων κατά την είσοδο τους στην επουράνια Χαναάν, (Β Πετρ.3:13, Εβρ.11:10,39,40, Αποκ.21:2), η οποία θα πραγματοποιηθεί κατά τον Δεύτερο Ερχομό του Χριστού (Εβρ.3:10-19, 4:1-11, συγκ. Δευτ.4:1-2, Α Κορ.10:11-13), μετά από μία περιπλάνηση 6000 ετών, μέσα στην „έρημο της ανθρώπινης ιστορίας“, από την πτώση του ανθρώπου στον Παράδεισο.

Εάν κανείς προσθέσει τα επισημασμένα χρόνια που αναφέρονται στην Γραφή, για κάθε γενέα, αρχίζοντας από τον Άδαμ μέχρι την εποχή του Χριστού θα προκύψουν περ. 4000 χρόνια (βλέπε τον άτλα της παγκόσμιας ιστορίας, 1990, K. Thiemanns (Θιέμενας) Εκδοτικός οίκος Στουτγάρη-Βιέννη). Επομένως, γίνεται σαφές, ότι πράγματι έχουμε φθάσει στο τέλος μας από τον Θεό προαιρουφασμένης παγκόσμιας ιστορίας, στο τέλος της ηγετίας. Οσον αφορά τον ερχομό του Χριστού μας η Γραφή μας λέει: „...ότι στον Κύριο μία ημέρα είναι σαν 1.000 χρόνια, και 1.000 χρόνια σαν μία ημέρα.“ (Β Πετρ.3,8)

Κατανοείτε τώρα, ... ότι είναι κοντά, επί θύραις; Ματθ.24,33)

Στην Κανίνη Διαθήκη ο λαός του Θεού ονομάζεται στο πνευματικό λαός Ισραήλ, ο οποίος δια μέσου της πίστης στο Ιησού Χριστό αποκτά μια πνευματική περιτομή της καρδιάς (συγκ. Κολ.2:11-12, Ρωμ.2:28-29, Γαλ.3:6-9,28-29, 5:6, 6:15, Ρωμ.11:25, Α Πετρ.2:9-10). Η Νέα Διαθήκη με τον Χριστό προέρχεται μια νέα πλάστισε σε κάθε άνθρωπο μέσω της δημιουργίας Του δύναμης. Αυτό προφητεύθηκε και από τον προφήτη Ιερεμία: „...αλλ' αυτή θα είναι η διαθήκη, που θα κάνω στον οικό Ισραήλ: „Υστερα από τις ημέρες εκείνες, λέει ο Κύριος, θα βάλω τον νόμο μου στα ενδόμυχα τους, και θα τον γράψω στις καρδιές τους και θα είμαι Θεός τους, κι αυτοί θα είναι λαός μου“ Ιερ.31:31-33.

Επομένως, ο λαός του Θεού θα κρατάει πάντα στα ύψη τις Εντολές του: „Και ο δράκοντας οργίστηκε ενάντια στη γυναίκα, και πήγε να κάνει πόλεμο με τους υπολούπους από το στέρνα της, που τηρούν τις εντολές του Θεού και έχουν τη μαρτυρία του Ιησού Χριστού.“ Αποκ.12:17 (Η γυναίκα παριστάνει στην προφητεία μια εκκλησία που έπεσε πνευματικά, - συγκ. Β Κορ.11:2, Ιεζ.16, Απ.17, 18).

Τώρα έχομε λοιπόν, ποιά είναι η σημασία του μηνύματος των τριών Αγγέλων, στην Αποκάλυψη 14:

1. Μας λέει ότι το Κρίση, η απόφαση περί της αιώνιας ζωής μας πραγματοποιείτε τώρα στον ουρανό (εδ. 6-7).

2. Μας λέει, ότι ο Προτεσταντισμός έχει επίσης πέσει πνευματικά (εδ. 8) και σε σχέση με την Αποκ. 18:1-5 „έγινε κατοικητήριο διαμόνων, και φυλακή για κάθε ακάθαρτο πνεύμα.“ Όλοι οι ειλικρινείς χριστιανοί (ο λαός του) θα αικουντούν τον άγγελο να τους λέει: „Βγείτε έξω απ' αυτή, ο λαός μου, και μη συγκοινώνήστε στις αμαρτίες της, και μην πάρετε από τις πληγές της...“ Αποκ.18:4.

3. Μια πολύ σοβαρή και γεμάτη αγάπη προειδοποίηση του Θεού προς όλο τον κόσμο: Όλοι αυτοί που προσκυνούν τον πατέρισμό ή την εικόνα του, όταν με εξαναγκασμό υποταχθούν να αγιάζουν την Κυριακή, αντίθετα από αυτό που λέει η συνειδήση τους, θα λάβουν το χάραγμα του θηρίου και θα υποστούν τον αιώνιο θάνατο (Αποκ.14:9-11).

4. Το εδάφιο 12 μας δείχνει την ομάδα των ανθρώπων που δεν λαμβάνουν το χάραγμα του θηρίου. Τηρούν όλες της Εντολές του Θεού (ακόμη και την Εντολή του Σαββάτου, της έβδομης ημέρας* συγκ. Πραξ.7:38) και έχουν την πίστη του Ιησού.

Θα μπορέσουμε να σταθούμε ενώπιον της κρίσης;
Ο πρώτος αγγελος μιλάει για τη κρίση του Θεού, που θα λάβει χώρα στον ουρανό, πριν τον Ερχομό του Χριστού (συγκ. Δαν.7:9-12, Β Κορ.5:10), διότι πρέπει να έχει ήδη εξακριβωθεί πριν την παρουσία Του, ποιος από τους νεκρούς θα αναστηθεί για αιώνια ζωή και ποιος από τους ζωντανούς θα μεταμορφωθεί (Α Θεσ.4:15-17, Ιοάν.5:27-29, Απ.20:5-6).

Επίσης η Γραφή μιλάει για μια κρίση που θα λάβει χώρα στον ουρανό κατά την διάρκεια των 1000 ετών μετά τον Ερχομό του Χριστού, στην οποία θα λάβουν μέρος όλοι οι πιστοί, στην απόφαση του δικαστηρίου περί των

άπιστων νεκρών και την πτώση των αγγέλων (Δαν.7:22, Α Κορ.6:2-3, Αποκ.20:4). Η απόφαση αυτή θα αναγορευτεί και θα εκτελεσθεί μετά τα 1000 έτη κατά την ανάσταση δύον των απίστων (Ιοάν.5:29, Αποκ.20:7-15).

Οι Δέκα Εντολές είναι οι αναλλοιώτες αρχές του δικαστηρίου του Θεού (Εκκλ.12:13,14, Αποκ.11:18,19, Ψλ.89:35, Ματθ.7:21). Το ίδιο αντανακλάται από τη παραδειγματική καλοσύνη και αγαθότητα του Ιησού (Φιλ.2:5, Ρομ.15:5). „Στην θέλησή σου υπακούω, Θεέ μου, εσύ το ξέρεις, και τη δικαιοσύνη σου την έκρυψα μέσα στην καρδιά μου“ Ψλ.40:9 (συγκ. Ιοάν.6:38, 4:34, Ψλ.40:7-9, Εβρ.10:9, Λουκ.22:42).

Προσευχόμαστε βεβαίως στον „Πατέρα μας“: „ας γίνει το θέλημά Σου“, αλλά πράγματοποιήται το θέλημα του Θεού στην αμαρτωλή ζωή μας; Η Βίβλος μας λέει: „Αμαρτία είναι η παράβαση του νόμου“ (Α Ιοάν.3:4) και „η αμοιβή της αμαρτίας είναι το θάνατος“ (Ρομ.6:23).

Επίσης της προφήτης Ιερεμίας μας λέει: „Μπορεί ο Αιθίοπας να αλλάξει το δέρμα του η λεοπάρδαλη τα ποικιλωτά της; ... Τόσο λιγό μπορείτε κι εσείς να κάνετε καλό, οι οποίοι έχετε μάθει το κακό“ (Ιερ.13:23, συγκ. Ρομ.7:24). Παραπήρωντας την ίδια μας την ζωή θα έπερπεται να αντιληφθούμε, ότι δεν υπάρχει καμία δύνατοντας να αντιτελέστηκε την πτώση του Παράδεισου.

Ο Θεός όμως έχει προβλέψει ένα δρόμο σωτηρίας για όλους τους ανθρώπους, που είναι κάτω από την επιρροή του Σατανά. Αυτός ο δρόμος αγάπης λέγεται „Ιησούς Χριστός“.

„Επειδή, με τέτοιον τρόπο αγάπης ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιό του τον μονογενή, για να μη χαθεί το θεραπευτικό της πρόσωπο, θα κάνει ο Θεός επιτρέπεται να θεωρούμε ποτέ την αμαρτία ως κάτιο αθώο. Ιερ.31:36. Ο Ιησούς μας λέει: „Μπορείτε να αποκριθείτε στην προσφορά μου“ Ιερ.31:33-34.

Η προσφορά ελέους του Θεού ολοιπού, δεν είναι κάποια φθίνη προσφορά.

Απαιτεί την συγκατάθεσή μας και την εντελή αφοσίωσή στον Θεό. Ο Ιησούς λέει: „Εγώ είμαι ο δρόμος, και η ζωή ανένας δεν έρχεται στον Πατέρα, παρά μόνον διαμέσου εμού“ Ιοάν.14:6. Ο Ιησούς μας έδειξε με την ζωή του το δρόμο στον Πατέρα, το δρόμο στην αιώνια ζωή.

Ο Νόμος της Κυριακής
Αυτό το βιβλίο (631 σελίδες, μεταφρασμένο σε 45 γλώσσες) περιγράφει την σοβαρή προειδοποίηση της Βίβλου για το χάραγμα του θηρίου (Απ.13-18), η οποία καιρικά σημασία του και οι επιδράσεις του για τους ανθρώπους στη συντέλεια του κόσμου.

Ο Μαθήματα της Βίβλου εξ αποστάσεως
Αυτό το συμπληρωματικό άνευ χρεώσεως μάθημα εξ αποστάσεως σας βοηθάει βήμα προς βήμα, να κατανοήσετε καλύτερα την Βίβλο σας, και σας αποκαλύπτει την αξιοπιστία των προφητειών που αναφέρονται σε αυτή για περασμένα, παρόντα και μελλοντικά πολιτικά θρησκευτικά και φυσικά παγκόσμια γεγονότα (Υλικό για μελέτη, δίχως χρέωση!).

Όνομα: _____

Οδός: _____

Τόπος κατοικίας: _____

Αποστολή πραγματοποιείται μέσω επιστολής του δελτίου και 2,20 EUR γραμματόσημα στον εκδότη:

Missionswerk
Ewiges Evangelium e.V.
Mittelweg 8
16766 Kremmen

Πώς λαμβάνουμε λοιπόν αιώνια ζωή μέσω του Ιησού;

Ο Ιησούς απαντά σήμερα όπως τότε: „Φύλαξε τις εντολές· και ἔλα, ακολούθα με!“ Ματθ.19:17,21, σγκ. Α Πετρ.2:21-25, Αποκ.14:4.

Ακολούθια σημαίνει για μας σήμερα, ότι μελετάμε την ζωή του Ιησού στην Αγία Γραφή (Ιωάν.5:39, 8:31-32) και υπακούμε στα λόγια του (Ιωάν.3,36, Εβρ.5:8,9, 11:8, Ιακ.4:7, Ρομ.16:26). Τότε το Άγιο Πνεύμα θα έχει σε μας την ίδια επίδραση, όπως κατά την Πεντηκοστή, όταν οι ἄνθρωποι αναγνώρισαν τις αμαρτίες τους και φόναξαν: „Τι πρέπει να πράξουμε;“ Η απάντηση του Πέτρου ήταν: „Μετανόησέ!“ Πρά.2:37.38. Σε μια ἀλλή περίπτωση είπε: „Μετανόησέ, λοιπόν, και επιστρέψε, για να εξαλειφθούν οι αμαρτίες σας.“ Πρά.3:19

Ο νόμος του Θεού, όπως ένας καθρέπτης μας δείχνει τις αμαρτίες μας (Ρομ.4:15, 3:20, 7:7), τις οποίες ο Ιησούς θέλει να καθαρίσει με το Αγιό Τον αίμα. Η στιγμή αυτή είναι η γέννηση της ανθρώπινης αμοιβαίας αγάπης προς το Θεό.

Ο Ιησούς είπε για την αμαρτωλή γυναίκα: „Γι' αυτό, σου λέω, συγχωρημένες είναι οι πολλές αμαρτίες της επειδή, αγάπησε πολλά...“ Λουκ.7:47.

„Εμεις τον αγαπάμε, επειδή αυτός πρώτος μάς αγάπησε... Επειδή, αυτή είναι η (αμοιβαία) αγάπη τού Θεού, στο να τρηπούμε τις εντολές του και οι εντολές δουν δεν είναι βαριές.“ Ιωάν.4:19, 5:3. Στην αγάπη προς τον Χριστό, λαμβάνουμε από τον Θεό τη δύναμη να υπερνικήσουμε τις αμαρτίες μας. „Αν με αγαπάς, φυλάξτε τις εντολές μου... και ο Πατέρας θα σας δώσει έναν Παράκλητο,... το Πνεύμα της αλήθειας“ Ιωάν.14:15-17.

Η αγάπη και η δύναμη που μας χαρίζει το Αγιό Πνεύμα θα μας κάνουν ικανούς, να υπερνικήσουμε τις αμαρτίες, έτσι όπως τις υπερνίκησε ο Ιησούς (Ιωάν.15:10, Α Ιωάν.5:4,5, Αποκ.3:21).

Μέσω της ενανθρώπησης του Υιού του Θεού, του Ιησού Χριστού, (Φιλ.2:5-8, Ιωάν.16:28) μπορούμε να είμαστε σίγουροι, ότι ο Θεός ξέρει ποια δύναμη πρέπει να μας χαρίζει, ώστε να αντεπεξέλθουμε στις απατήσεις του Νόμου Του και να μπορέσουμε να αντισταθούμε στους πειρασμούς της σάρκινης αμαρτολής φυσεώς μας.

„Επειδή, λοιπόν, τα παιδιά έγιναν κοινωνοί σάρκας και αίματος, κι αυτός παρόμοια έγινε μέτοχος από τα ίδια, για να καταργήσει, διαμέσου του θανάτου, αυτόν που έχει το κράτος του θανάτου, δηλαδή, τον διάβολο, και να ελευθερώσει εκείνους, όσους εξαιτίας τού φόβου του θανάτου ήσαν σε ολόκληρη την ζωή υποκείμενοι στη δουλεία....

Γι' αυτό, έπρεπε να ομοιωθεί σε όλα με τους αδελφούς, για να γίνει ελεήμονας και πιστός αρχιερέας σ' αυτά που αφορούν τον Θεό, για να κάνει εξέλεωση χάρη των αμαρτιών τού λαού“ Εβρ.2:14-18.

Μπορούμε να λάβουμε αυτήν την δύναμη που υπερνικά την αμαρτία, αν πιστεύουμε στην παραδειγματική δικαιοσύνη του Ιησού (αναμάρτητη ζωή σε αμαρτία φύση - σγκ. Ρωμ.8:3, Εβρ.4:15), (Ιωάν.6:28-29) και αποδεχθούμε με πίστη την αντιπροσωπευτική του αυθούσια για μας προσωπικά (Ιωάν.3:16, 1:29).

Ο Ιησούς δεν πέθανε λόγω των δικών του αμαρτιών, διότι είναι γραμμένο: “Ετειδή τον μη γνωρίσαντα αμαρτία έκανε για εμάς αμαρτία...“ Β Κορ.5:21 (σγκ. Α Ιωάν.3:5, Ιωάν.8:46). Αυτό σημαίνει, ότι παραδέχομαστε τα λάθη μας, μετανούμε για την αμαρτία (τη παράβαση του νόμου του Θεού) και υπακούμε σε Αυτόν. (Παρ.28:13, Α Ιωάν.1:6-10, 2:4, 3:3-10, Α Πετρ.2:21, Ματθ.10:34-39).

Πίστη και Μετάνοια είναι δώρα του Θεού γι' αυτόν που ψάχνει με ειλικρινή καρδιά. Ο Θεός θα εργασθεί και για τα δύο στη καρδιά μας μέσω του Αγίου Πνεύματος, όταν το δώσουμε την ευκαιρία. Η πίστη έρχεται μέσω του κηρύγματος και από τη μελέτη του Λόγου του Θεού (Ρομ.10:17). Ο Ιησούς είπε: „Ἐρευνάτε τις γραφές, επειδή εσείς νομίζετε ότι μέσα σ' αυτές έχετε αιώνια ζωή και εκείνες είναι που δίνουν μαρτυρία για μένα“ Ιωάν.5:39 (σγκ. Λουκ.24:25-27, Ιωάν.2:22, Ρωμ.16:26, Πρά.17:11-12).

Η μελέτη των θαυμάσιων εκπληρώσεων των Θεϊκών προγνώσεων (όσον αφορά την προβλεπόμενη παγκόσμια ιστορία και την παρουσία του Υιού Του) μας ενδυναμώνει την εμπιστοσύνη προς το Θεϊκό σχέδιο απολύτως μέσω του Χριστού και αποτελεί ένα ισχυρό θεμέλιο για την πίστη μας (Β Πετρ.1:19-21).

Κατά την ειλικρινή μελέτη του Λόγου του Θεού, μας έχει υποσχεθεί ένας αόρατος διδόσκαλος: „...πο το Πνεύμα το ‘Αγιο, που ο Πατέρας θα στείλει στο όνομά μου, εκείνος θα σας τα διδάξει όλα, και θα σας υπενθύμισει όλο όσα είπα προς εσάς... θα σας οδηγήσει σε όλη την αλήθεια... ο λόγος σου είναι η αλήθεια“ Ιωάν.14:26, 16:13, 17:17.

Οποιος απορρίπτει την προσφορά Χάριτος του Θεού και παρακούνει τα λόγια της αλήθειας, δεν τα μελέτα και δεν τα εξετάζει, δεν θα λάβει από τον Θεό την σώζουσα δύναμη πίστης και τελικώς θα ανήκει σ' εκείνους, οι οποίοι είναι αιώνια απολεσμένοι (Ιερ.6:17-19, 9:12-15, Ωσ.4:6).

„Αν, όμως, κάποιος από σας είναι ελλειπτής σε σοφία, ας ζητάει από τον Θεό, που δίνει σε όλους πλούσια, και χωρίς να ονειδίζει και θα του δοθεῖ“ Ιακ.1:5. Ο Ιησούς μας λέει: „Ζητάτε, και θα σας δοθεῖ...Αν, λοιπόν, εσείς, που είστε πονηροί, ξέρετε να δίνετε καλές δόσεις στα παιδιά σας, πόσο μάλλον ο Πατέρας σας, που είναι στους ουρανούς, θα δώσει αγαθά σ' αυτούς που ζητούν απ' αυτόν;“ Ματθ.7:7,11. Ετσι λοιπόν ζητήστε, όπως το έκανε ο Δαβίδ: „Απόδωσέ μου την αγαλλίαση της σωτηρίας σου, και με ηγεμονικό πνεύμα στήριξέ με!“ Ψλμ.51:12 (σγκ. Ψλμ.139:23,24).

Οποιος πιστεύει ειλικρινά και προσευχήται θα γενθεί την εμπειρία: „Ολα τα μπορώ, διαμέσου του Χριστού που με ενδυναμώνει“ Φιλ.4:13. Μόνο όταν ακολουθήσουμε με ειλικρινή καρδιά τον Ιησού και εμπιστευτούμε Αυτόν ως τον ζωντανό Σωτήρα μας, μπορούμε να δημιουργήσουμε ένα χαρκάτηρα, που θα είναι ουρανούς του δικού του, και έτσι να είμαστε προετοιμασμένοι για τον Ερχομό Του. „Αυτή είναι η διαθήκη που θα κάνω σ' αυτούς ούτερα από τις ημέρες εκείνες, λέει ο Κύριος: Θα δώσω τους νόμους μου στις καρδιές τους, και θα τους γράψω επάνω στις διάνοιες τους“ Εβρ.10:16 (σγκ. Ιερ.31:33).

Θυμάστε πως δοκιμάστηκε η υπακοή του ανθρώπου στον κήπο της Εδέμ στο καρπό ενός δένδρου (το δένδρο της γνώσεως του καλού και του κακού - Γεν.2:16-17); Κατά πάρομοι τρόπο στις έσχατες ημέρες θα δοκιμασθεί η υπακοή του ανθρώπου σε μια ιδιαίτερη Εντολή του Θεού (Ιακ.2:10). Τότε μίλησε ο πλανερός οφίς: „Είτε πράγματι ο Θεός...“

Ποιεὶς καταστροφικές συνέπειες θερίζει η ανθρώπινη φύλκη εξ αιτίας της ανυπακοής; (Γεν.3) Αμφιβολίες σπέρνονται στις καρδιές των ανθρώπων και σήμερα από τον αντίπαλο του Θεού για την αναμφισβήτητη Εντολή του Θεού: „Θα έπρεπε ο Θεός να το πάιρει τόσο σοβαρά με την έβδομη ημέρα, το Σάββατο;“

Όταν θα διαπιστωθεί, ότι η Κυριακή δεν είναι τίποτε άλλο από μια ανθρώπινη εντολή, θα ενθυμηθούμε τα

λόγια του Ιησού: „...Καλά προφήτευσε ο Ησαΐας για σας τους υποκριτές, όπως είναι γραμμένο:...Ο λαός αυτός με τιμάει με τα χειλή, η καρδιά τους όμως απέχει μακριά από μένα και μάταια με σεβονται, διδάσκοντας διδασκαλίες, εντολές ανθρώπων.“ Αφήστε την εντολή του Θεού, κρατάτε την παράδοση των ανθρώπων“ Μάρκ.7:6-9.

Μέσω του προφήτη Ιεζεκιήλ ο Θεός προειδοποιεί το λαό Του: „...Μη περπατάτε στα διατάγματα των πατέρων [παραδοσείς] σας, και μη τηρείτε τις κρίσεις τους, και μη μολύνεστε με τα ειδώλα τους εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας. Περπατάτε στα διατάγματά μου, και τηρείτε τις κρίσεις μου, και να τις εκτελέστε και αγιάστε τα Σάββατα μου και κας είναι ως σημείο ανάμεσα σε μένα και σε σας, ώστε να γνωρίζετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας“ Ιεζ.20:18-20, Ιερ.9:12-13.

Οι εντολές των ανθρώπων και οι παραδόσεις τους δεν μας απελευθερώνουν από τις Χριστιανικές αρχές: „Πρέπει να πειθαρχούμε στον Θεό μάλλον παρά στους ανθρώπους“ Πραξ.5:29, 4:19. Ποια είναι η απόφασή μας - το Σάββατο του Κυρίου ή η παπική Κυριακή; (Ιερ.10:2, Α Βασ.18:21, Α Σαμ.15:22-23) Το Αγιό Πνεύμα μας καλεί: „Σήμερα, αν ακούσετε τη φωνή του, μη στοληρύνετε τις καρδιές σας... Επειδή, από την παραδοσή που πατέρωνε στην καρδιά σας στην κατάπαυση του, κατάπαυσε τη φωνή του, μη στοληρύνετε την ειλικρινή σας... Επειδή, αυτός που μπήκε μέσα στην κατάπαυση του, κατάπαυσε και ο ίδιος από τα έργα του, όπως και ο Θεός από τα δικά του. Ας φροντίσουμε, λοιπόν, με επιμέλεια να μπούμε μέσα σ' εκείνη την κατάπαυση του (Σαββάτου), για να μην πέσει κάποιος στο ίδιο παράδειγμα της απειθείας“ Εβρ.4:7,10-11.

Μόνο εκείνοι θα απολυτρωθούν και θα διασωθούν για τους οποίους αναφέρει η Βίβλος: „Εδώ είναι η υπομονή των αγίων εδώ είναι εκείνοι που φυλάττουν τις εντολές του Θεού και την πίστη του Ιησού“ Αποκ.14:12.

Τρομακτικές πλήγες και κρίσεις θα πλήξουν σύντομα τους ανθρώπους που έλαβαν το χάραγμα, το όνομα ή τον αριθμό του θηριότος και προσκυνούν την εικόνα του (δηλ. που υποτάσσονται σε μια αντιχριστιανή θρησκοπολιτική εξουσία) και αντιτίθενται στην αναμφισβήτητη θέληση και προειδοποίηση του Θεού (Απ.13:16-18, 14:9-11, 16:2, 18, 19:19-21).

Αυτή η ειδηση της κρίσης μπορεί μερικούς να τους γεμίζει φόβο, και όμως είναι μια προειδοποίηση σωτηρίας, μια προειδοποίηση από το Θεό της αγάπης, „μη θέλοντας μερικοί να απολεσθούν, αλλά όλοι νάρθουν σε μετάνοια.“ (Β Πετρ.3,9)

Κάθε ειλικρινής ψυχή θα κατανοήσει: „Ο φόβος προς τον Κύριο είναι η αρχή της γνώσης“ Παρ.1:7 (σγκ. Λουκ.12:4-5, Εξοδ.20:20). Ο φόβος παράγεται μόνο μέσω της παροτρίας (βλέπε Γεν.3:10,11). Αν λάβουμε όμως, την άφεση των αμαρτιών μας, μέσω της αγάπης του Θεού διά του Ιησού Χριστού, τότε θα κατανόησουμε ότι: „Ο φόβος δεν είναι μέσα στην αγάπη αλλά, η τέλεια αγάπη βγάζει έξω τον φόβο...εκείνους που φοβάται δεν έχει φτάσει σε τέλειο βαθμό μέσα στην αγάπη. Αγαπάμε, επειδή αυτός πρώτος μάς αγάπησε“ Α Ιωάν.4:18-19.

Το συναίσθημα του να είσαι χαμένος μετατρέπεται σε βεβαιότητα σωτηρίας, και ο φόβος προς τον Θεό σε σεβασμό και αγάπη. Η απογοήτευση μετατρέπεται σε αληθινό σκοπό και ο τρόμος σε χαρούμενη προσδοκία της θεϊκής υπόδεσης. Αυτή η προσφορά του Θεού, η δυνατότητα Μετάνοιας και Επιστροφής ισχύει μόνο για λίγο καιρό ακόμα! Επωφεληθεύτε τον χρόνον για μια σοβαρή επανεξέταση της πνευματικής σας κατάστασης, διότι η περιόδος Χάριτος σύντομα θα λήξει πριν τον Ερχομό του Χριστού. Τα σημεία των καιρών μάς επιβεβιώνουν ότι βρισκόμαστε στη τελευταία ώρα της επίγειας ιστορίας!

„Θάρετε, όμως, η ημέρα του Κυρίου, σαν κλέφτης μέσα στη νύχτα κατά την οποία οι ουρανοί θα παρέλθουν με ορμητικό συριστό ήχο, και τα στοιχεία, καθώς θα καιγόνται, θα δαλαυθούν, και η γη, και τα έργα που βρίσκονται σ' αυτή, θα κατακούν... πρέπει να είστε εσείς σε άγια διασκέψη και ευσεβία, προσμένοντας και σπεύδοντας στην παρουσία τής ημέρας του Θεού“ Β Πετρ.3:10,14 (σγκ. Ιεζ.5:5-6,9, Μαλ.3:17-20).

„Ας ακούσουμε το τέλος τής όλης υπόθεσης: Να φοβάσαι τον Θεό, και να τηρείς τις εντολές του, δεδομένου ότι αυτό είναι το παν τού ανθρώπου. Επειδή, ο Θεός θα φέρει σε κρίση κάθε έργο, και κάθε κρυφό πράγμα, είτε αγαθό είτε πονηρό“ Εκκλ.12:13-14.